

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Θαυμάσατε τὸν ἀνθρώπινον ἐγώισμόν: "Ἐχει ἄδικον σημαίνει δὲν σκέπτεται ὡς ἐγώ· ἔχει δίκαιον σημαίνει τὸν ἀντίον εἶνε τῆς γνώμης μου.

Οἱ καλῆς ἀνατροφῆς ἄνθρωποι εἶνε ὡς τὰ χρυσὰ νομίσματα, ἅτινα ἀπανταχοῦ ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἀξίαν. Κακῶς δὲ ἀνατεθραμμένοι ὁμοιάζουσι τὰ χαλκὰ νομίσματα, τὰ ὅποια δὲν περνοῦν ἐκτὸς τῆς ὁρισμένης ἐπικρατείας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Στρατιῶται καὶ γεωργοί.

Ἐν Γαλλίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ συνήθεια ὅταν κατὰ τὸ θέρος τὰ γεωργικὰ ἡμερομίσθια εἶνε λίαν ὑπερτετιμημένα, νὰ ἔρχεται ἀρωγὸς τῇ γεωργίᾳ ὁ στρατός, παρεχομένων αδειῶν τοῖς στρατιώταις τοῖς βουλομένοις νὰ ἐργασθῶσιν εἰς τὰ διαμερίσματα ἔνθα ἐδρεύουσι τὰ τάγματα αὐτῶν. Ἐσχάτως δὲ ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν δι' ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν σωμάτων διατάσσει αὐτοὺς νὰ χορηγῶσιν εἰς τοὺς στρατιώτας τῶν ὑπ' αὐτῶν σωμάτων ἀδειας ὅπως ἐργάζωνται ὡς ἡμερομίσθιοι παρὰ τοῖς κτηματίαις τοῖς στερουμένοις ἐργατῶν.

Ὁ ἐπόμενος πίναξ παριστᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων μετὰ τοῦ συνόλου τῆς χωρητικότητος αὐτῶν τῶν διελθόντων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1880—1886 διὰ τῆς Σουεζικῆς διώρυγος, ὡς καὶ τῶν διαπορίων, ἅτινα ἐτέλεσαν εἰς τὴν Ἑταιρίαν αὐτῆς.

Ἔτη	Ἀριθμ. πλοίων	Χωρητικότητα	Διαπόρια
1880	2026	3,057,424	36,492,620
1881	2727	4,136,779	47,193,882
1882	3198	5,074,808	55,421,039
1883	3307	5,775,864	60,558,488
1884	3284	5,871,500	58,628,759
1885	3624	6,335,752	60,057,259
1886	3100	5,767,655	54,774,076

Ἡ κατὰ τὸ 1886 ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διαπλευσάντων τὴν διώρυγα πλοίων προήλθε κυρίως ἐκ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως. Νῦν ἐκτελοῦνται ἐν Σουεζ ἔργασίαι πρὸς εὐρυνσιν τῆς διώρυγος, πρὸ καιροῦ δὲ εἰσῆχθη καὶ ὁ νυκτερινὸς διάπλους. Τὰ πλοῖα διαπλέουσι τὴν διώρυγα εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς νυκτός, ὑπὸ ἀπλετον ἡλεκτρικὸν φῶς.

Μία ἐτι ἔνδειξις τοῦ μεγαλείου τῶν Παρισίων εἶνε ἡ στατιστικὴ τῶν ἐπιβατῶν τῶν μεταφερομένων ἐν

τῇ ἀπεράντῳ μητροπόλει διὰ τῶν κοινῶν ἀμαξῶν ἤτοι λεωφορείων, ἀμαξῶν τροχιοδρόμων, ἀγοραίων ὀχημάτων. Καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1883 διὰ τῶν λεωφορείων μετῆχθησαν 115,000,000 ἐπιβατῶν, διὰ τῶν ἀμαξῶν τῶν διαφόρων τροχιοδρόμων 131,900,000, διὰ τῶν ἀγοραίων ὀχημάτων δὲ περίπου 48,000,000. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐπεβιβάσθησαν ἡ ἀπεβιβάσθησαν ἐν τοῖς διαφόροις σιδηροδρομικοῖς σταθμοῖς τῶν Παρισίων 65,000,00 ἐπιβατῶν. Ἡ ἐν τῇ πόλει διὰ τῶν ἀμαξῶν κίνησις ποικίλλει ἀναλόγως ἐκάστης ἡμέρας. Οὕτω τῷ 1885, κατὰ μέσον ὅρον, διὰ τῶν λεωφορείων μετῆχθησαν ἐπιβάται οἱ ἐπόμενοι: Κυριακῇ 568,400, Δευτέρᾳ 642,000, Τρίτῃ 508,400, Τετάρτῃ 507,700, Πέμπτῃ 536,500, Παρασκευῇ 485,700, Σάββατον 510,800. Ἐφόσον τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας καθίστανται κοινότερα καὶ ἀφθονώτερα, ἐπὶ τοσοῦτον ὡς εἰκὸς αὐξάνεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν. Οὕτως ἐν ἔτει 1854 διὰ τῶν ἐν Παρισίοις λεωφορείων μετῆχθησαν 34 ἐκ. ἐπιβατῶν, ἐν ἔτει 1864 96 ἐκ., ἐν ἔτει 1874 125 ἐκ. καὶ τῷ 1884 191. Κατὰ τὸ 1887 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν τῶν λεωφορείων ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ὑπερβῇ τὰ 200,000,000.

Πολλοὶ προσπάθει κατεβάλλονται ἀπὸ τινος καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀμερικῇ πρὸς χρησιμοποίησιν τοῦ πετρελαίου ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, ὡς καυσίμου ὕλης. Ἀλλ' ἡ μεταφορὰ αὐτοῦ ἐν ὑγρᾷ καταστάσει εἶνε καὶ δυσχερὴς καὶ ἐπικίνδυνος. Ἐκτὸς τούτου δὲ καὶ ἡ νέα χρῆσις αὐτοῦ ἀπαιτεῖ εἰδικὰ μηχανήματα, ὧν τινα, καίτοι ἀποδεχθέντα κατὰλληλα, ἐγκατελείφθησαν ἐν τοσοῦτῳ, διὰ τὸ δυσχερὲς τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἀποθήκευσιν τοῦ πετρελαίου, οὗ αἱ διὰ παντὸς ἀγγεῖου ἀπορροαὶ εἶνε πολλᾶκις ἀφορμὴ δυστυχημάτων φοβερῶν. Ἐνεκα τούτων ἐπιδιώκεται νῦν ἡ στερεοποίησης τοῦ πετρελαίου, τοῦ πρὸς τοιαύτην χρῆσιν προωρισμένου. Ἐν Ἀμερικῇ ὅπου ἐγένοντο αἱ πρῶται δοκιμαί, ἡ στερεοποίησις αὕτη ἐπετεύχθη, βραδύντως τοῦ πετρελαίου μετὰ σάπωνος. Ἐκ τῆς ἀναμίξεως ταύτης προκύπτει μάζα τις πηκτώδης, ἀλλ' ἥτις καίει δυσκόλως. Αἱ δοκιμαί ἐπανελήφθησαν ἐν Ρωσίᾳ, ὅπου, ὡς φαίνεται, τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν εὐτυχέστερα. Ἐκεῖ βράζουσι τὸ πετρέλαιον μεθ' 1-3 ἐπὶ τοῖς 100 μερῶν σάπωνος ἐπὶ ἡμίσειαν περίπου ὥραν· ὁ σάπων διαλύεται οὕτω καὶ τὸ μίγμα ὀλοκληρον μεταβάλλεται εἰς μάζαν παρεμφερῆ πρὸς τὸ στέαρ. Διαιρούμενον εἰς τεμάχια σχήματος πλίνθου τὸ οὕτω στερεοποιηθὲν ὑγρὸν ἀνάπτει δυσκόλως· ἀλλ' ἀφοῦ ἀπαξ ἀνάψῃ καίει βραδέως, ἀνευ καπνοῦ, ἀφίνον 2 ἐπὶ τοῖς 100 περίπου ἀόμου τινὸς καὶ μέλανος καταλοίπου. Συγκρινομένη πρὸς τὴν τοῦ ἄνθρακος ἡ ἀνάλωσις τοῦ πετρελαίου τούτου εἶνε τρεῖς μικροτέρα, ἡ δὲ παραγομένη θερμότης πολὺ ὑπερέτερα. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τὸ πετρέλαιον δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς οἰανδήποτε μηχανήν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ὅπως μεταποιηθῇ αὕτη. Ἡ μέθοδος, ἡ ἐφαρμοσθεῖσα μετὰ τοιαύτης ἐπιτυχίας εἰς τὰ πετρέλαια τοῦ Κανκάσου, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἐφαρμοθῇ ἐπίσης τελεσφόρως καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμερι-

κανικου πετρελαιου, μετα τινα δε ετη το πετρελαιον δεν εινε απιθανον να αντικαταστήση πασαν αλλην καυσιμον υλην εν τη βιομηχανία, ως αβθονώτερον και επομένως ηττον δαπανηρόν.

Εν Αμερικῇ εισηχθη από τινος νέος τρόπος πρὸς φωτισμὸν τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξοστοιχιῶν. Κατεσκευάσθη μικρά ἀμαξα, σιδηρὰ ἐξ ὀλοκλήρου, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐτοποθετήθη ὀλοκλήρου συσκευή πρὸς παραγωγὴν ἡλεκτρισμοῦ. Ἡ ἀμαξα αὕτη ζεύγνυται ὀπισθεν τῆς ἀτμαμάξης καὶ παρέχει εἰς ὀλοκλήρον τὸν συρμὸν τὸν ἀπαιτούμενον φωτισμὸν, ὅστις εἶνε καὶ λαμπρότερος καὶ ἀκινδυνότερος τοῦ δι' ἐλαίου ἢ διὰ πετρελαίου, ἐξ ὧν πολλάκις συμβαίνουνσι πυρκαϊαί.

Ἡ μεγαλειτέρα κατανάλωσις πάγου κατὰ τὸ θέρος γίνεται ἐν Αμερικῇ. Μόνη ἡ Νέα Ὑόρκη καταναλίσκει ἐτησίως 700,000 τόνους πάγου, ἡ ἐξόδευσις δ' αὐτῆς 15 0|0 κατ' ἔτος. Κατὰ τὸ ἔτος 1882 ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις κατηναλώθησαν 12 ἑκατομμύρια τόννοι πάγου, ἐξήχθησαν δὲ 8. Αἱ Ἰνδία, ἡ Ἀφρικὴ καὶ ἡ νότιος Ἀμερικὴ, προμηθεύονται τὸν πάγον, οὗ ποιοῦνται χρῆσιν, κατὰ πρῶτον λόγον ἐξ Ἀμερικῆς. Ἐν Εὐρώπῃ δὲν γίνεται μεγάλη ἐξαγωγή. Μόνη ἡ Νορβηγία ἀποστέλλει μεγάλη φορτία πάγου εἰς πάντας τοὺς λιμένας τῆς λοιπῆς Εὐρώπης. Ἡ Γαλλία προμηθεύεται τὸν πάγον ἐκ τῶν παγῶνων τῆς Ἑλβετίας κυρίως. Ἀλλὰ ὁ φυσικὸς πάγος θεωρεῖται ἀνθυγιεινός, ὅταν προέρχεται ἐκ μερῶν τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε πολὺ ἀπομεινικρυσμένα τῶν πόλεων, τούναντίον δὲ ὅλως ἀβλαβὴς θεωρεῖται ὁ τεχνητὸς πάγος, ἀρκεῖ τὸ ὕδωρ ἐξ οὗ κατασκευάζεται νὰ εἶνε καθαρόν.

Ἐν Βρυξέλλαις ἐγένοντο ἐσχάτως πειράματα φωτόδουλου ἀερόστατου, ἅτινα δύνανται νὰ ἀποδειχθῶσι χρησιμώτατα εἰς τὴν στρατιωτικὴν τηλεγραφίαν. Τὸ ἀερόστατον, οὗ γίνεται χρῆσις, εἶνε διαστάσεων μικρῶν, πληροῦται δὲ καθαρῷ ὑδρογόνου, ὅπως ἡ ἀνωθητικὴ αὐτοῦ δύναμις εἶνε μεγαλειτέρα. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ ἀερόστατου τοποθετεῖται ἡλεκτρικὴ λυχνία, μετ' ἐξασφαλιστικοῦ μηχανήματος, πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένων ἐκρήξεων, συνδεομένη διὰ μεταλλικοῦ ἀγωγοῦ, πρὸς ἰσχυροτάτην ἀλλ' ἐλαφρὰν στήλην Ζαβλοσκῶφ καὶ λειτουργοῦσαν διὰ συσκευῆς Μόρς. Οὕτω τὸ ἀερόστατον δύναται νὰ φωτίζεται κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἀεροναύτου, ὅστις ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τινος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τηλεγραφῇ σὺ αὐτῷ, ἀρκεῖ νὰ πιέσῃ τὸ ἐλατήριο τῆς συσκευῆς· σχηματίζεται τότε διαλείπων ρεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ σκότειι χαράσσει τὰς γραμμὰς καὶ τὰ σημεῖα ὧν γίνεται χρῆσις ἐν τῇ τηλεγραφικῇ. Πειράματα ἀνάλογα ἐγένοντο καὶ ἐν Ἀλδερσοτ τῆς Ἀγγλίας δι' ἀερόστατου, φέροντος ἐξ ἡλεκτρικῆς λυχνίας, τὰ ἀποτελέσματα δ' αὐτῶν ὑπῆρξαν λίαν εὐάρεστα.

Ὁ «Βιομηχανικὸς Μυνήτωρ» διδάσκει ἡμῖν πρὸς χειρὸν καὶ ὀλιγοδάπανον τρόπον ὅπως καταστήσω-

μεν ἀφλεκτα καὶ αὐτὰ τὰ λεπτότερα καὶ μᾶλλον ὑποκείμενα εἰς ἀνάφλεξιν ὑφάσματα, ὡς εἶνε παραδείγματος χάριν, λεπτὸν ἐκ τουλίου παραπέτασμα ἢ ἐλαφρὰ ἀραχνοειδὲς ἐσθῆς ἐκ μουσελίνης. Ἐκ τῆς ἀναφλέξεως παραπετασμάτων παραθύρων ἢ κλινῶν καὶ ἐσθῆτων κυρίων προήλθον πολλάκις δυστυχήματα πολλὰ, καλὸν δὲ εἶνε πᾶς τις νὰ γινώσκῃ τὸν τρόπον ὅπως καθιστᾷ ἀφλεκτα τὰ τοιαῦτα λεπτὰ ὑφάσματα. Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ νὰ ἐμβαπτίσῃ τὸ ὑφασμα ἐντὸς διαλύσεως φωσφορικῆς ἀμμωνίας. Ἐν χιλιόγραμμοον φωσφορικῆς ἀμμωνίας, τιμώμενον 8—10 φρ., διαλυόμενον ἐντὸς 10 λιτρῶν ὕδατος, ἀρκεῖ διὰ τὴν ἐμβάπτισιν πάντων τῶν παραπετασμάτων ὀλοκλήρου μεγάλης οἰκίας. Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀφλέκτου ὑφάσματος εἶνε ἀπλουστάτη· ἐμβαπτίζει τις αὐτὸ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ σημειωθείσῃ διαλύσει ὥστε νὰ ἐμποτισθῇ καλῶς ἐκ τοῦ ὕγρου, τὸ ἀποθλίβει ἰσχυρῶς καὶ εἶτα ἀπλώνει αὐτὸ πρὸς στέγνωσιν. Παλαιὰ παραπετάσματα ἢ ἐσθῆτες χρησιμεύουσαι ἤδη, καθίστανται ἀφλεκτοί, ἐμβαπτιζόμεναι ἐν τῇ φωσφορικῇ ἀμμωνίᾳ πρὶν πλυθῶσι καὶ σιδηρωθῶσι. Τὸ οὕτω παρασκευαζόμενον ὑφασμα εἶνε κατ' ὀλοκλήριον ἀφλεκτον· δύναται τις νὰ προσεγγίσῃ αὐτὸ ἐπὶ ὧραν πολλῶν εἰς τὴν φλόγα κηρίου, δὲν ἀναφλέγεται· μαυρίζει, ἀπανθρακούται, τρυπᾷ ἐκεῖ ὅπου ἡ φλόξ τὸ ἐγγίζει, ἀλλὰ δὲν ἀναφλέγεται. Ἡ μόνη ἑλλειψις τῶν ἐκ τοιούτου ὑφάσματος παραπετασμάτων ἢ ἐσθῆτων εἶνε ὅτι ἀπαιτοῦσι συχνότεραν πλύσιν. Ἀλλὰ τί εἶνε ἡ μικρὰ αὕτη ἐνόχλησις, παραβαλλομένη πρὸς τὴν ἐκ τοῦ ἀφλέκτου ὑφάσματος ἀσφάλειαν;

Ὁ Ρουσσὸ ἐπέδειξε ποτὲ πρὸς τὸν Βολταῖρον τὴν πρὸς τοὺς μεταγενεστέρους ψῆδὴν αὐτοῦ.—«Φίλε μου, ἀπήντησεν οὗτος, φοβοῦμαι ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ δὲν θὰ εὐάσῃ ποτὲ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.»

Ἀλήτης τις ἐζητεῖ εὐγενῶς ἐλεημοσύνην. Εἰς τῶν διαβητῶν, ἀποτεινόμενος πρὸς αὐτόν τοῦ εἶπε·

— Δὲν ἐντρέπεται νὰ ζητιανεύῃς ἐσὺ ἄνθρωπος τόσῳ γερός;

— Κύριε, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ ἐπαίτης, σὰς ζητῶ ἐλεημοσύνην, ὅχι συμβουλὰς.

Δραματικὸς συγγραφεὺς ἀνέγνωσε ποτὲ εἰς τὸν διευθυντὴν θεάτρου τινὸς δραματικὸν αὐτοῦ ἔργον. Ὁ διευθυντὴς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἀρνεῖται νὰ παραστήσῃ τὸ ἔργον.

— Εἶσαι ἀνίκανος νὰ κρίνῃς τὸ ἔργον μου, λέγει πρὸς αὐτόν ἐν ἀγανακτήσει ὁ συγγραφεὺς.

— Διὰ τί;

— Διότι καθ' ὅλον τὸ διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἀνεγίνωσκα σὺ ἐκοιμᾶσο.

— Ἀγαπητὲ κύριε, ἀπαντᾷ ἡσύχως ὁ διευθυντής, ἐν τῇ φιλολογίᾳ καὶ τὸ κοιμᾶσθαι ἀποτελεῖ γνῶμην.

Διορθωτέον παρόδραμα. Ἐν τῷ περὶ τῶν Τάφων τῶν ἀρχαίων ἄρθρῳ, τῷ δημοσιευθέντι ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλῳ, ἐν σελ. 483, ἡ λέξις Ἡγηγῶ ἐκ τυπογραφικοῦ λάθους οὕτω τεθείσα, διορθωθῆτω εἰς Ἡγησῶ.